

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 860

гр. Варна, 06.03.2024 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, IV СЪСТАВ ГО, в закрито заседание на
шести март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Константин Д. Иванов

Членове: Николай Св. Стоянов
мл.с. Станислав М. А.

като разгледа докладваното от Константин Д. Иванов Въззивно гражданско
дело № 20243100500408 по описа за 2024 година

за да се произнесе, съобрази следното:

Производството е по реда на Глава Двадесета от ГПК.

Образувано е по въззивна жалба на И. Д. И. от гр. Варна, подадена чрез
процесуален представител, срещу Решение № 3764/20.11.2023 год.,
постановено по гр. дело № **20223110116931** по описа на РС-Варна за 2022
год., с което е отхвърлен предявения от въззивника И. Д. И. срещу З. И. К. от
гр. Варна иск за делба на недвижим имот, представляващ апартамент,
находящ се в гр. Варна, ул. Милосърдие № 4, вх. Б, ет. 4, ап. 8, съставляващ
обект с идентификатор 10135.3515.1954.12.35 по КKKP на гр. Варна.

В жалбата са наведени оплаквания, че решението е неправилно и
незаконосъобразно, постановено е в нарушение на материалния закон и при
допуснати нарушения на процесуалните правила, които обобщено се свеждат
до неосбъждане на наведени от ответника, настоящ въззивник, възражения и
доводи, както и до неправилна преценка и анализ на събраните по делото
доказателства.

Неправилен е изводът на съда, че саморъчното завещание от 10.09.2014
год., обявено на 11.10.2022 г од., извършено от наследодателката на страните
Станка И. Ралчева, б. ж. на гр. Варна, починала на 09.07.2022 год. е
универсално и с него трето, неучастващо в делото лице /Светлана
Любомирова К., дъщеря на ответницата З. К./ е назначено за наследник по
завещание на наследодателката Станка Ралчева.

Според въззивника, от текста на саморъчното завещание, обсъден и във
връзка с останалите доказателства по делото, подобен извод не може да бъде
изведен. В завещанието ясно е посочено, че завещателката завещава на
Светлана К. всички свои движимите вещи, определени родово и по вид –
златни бижута, парични средства депозирани в банка ДСК и др. – както и

недвижими имоти към момента на смъртта си: 1 / 3 идеална част от недвижим имот, находящ се на адрес: Варна, ул. „Милосърдие" № 4, който недвижим имот към момента на съставянето на завещанието /10.09.2014 год./ е представлявал поземлен имот, ведно с изградени в него жилищна сграда и стопански постройки, а към момента на откриване на наследството на завещателката на дата 09.07.2022 год. такъв имот не съществува. През 2017 год. поземленият имот, идеална част от който е притежавала наследодателката, заедно с още три съседни поземлени имота са обединени в общ парцел, в който е изградена многофамилна жилищна сграда с два входа и магазини, в която се намира и заявения за делба апаратамент. Счита, че предвид извършените приживе от завещателката разпореждания с имота, които разпореждания следват по време съставянето на завещанието, в случая е налице хипотезата на чл. 41, ал. 1 ЗН – мълчалива отмяна на завет, според която отчуждаването изцяло или отчасти на завещана вещ отменя завета за това, което е отчуждено, дори и в случай вещта да бъде отново придобита от завещателя. Навежда и доводи, че начинът на индивидуализация на завещания имот не дава основание за извод, че предмет на завещателно разпореждане е процесният апартамент; счита, че е налице разпореждане с неиндивидуализиран имот, което има за последица нищожност на завещателното разпореждане поради илипса на предмет – чл. 26, ал. 2 ЗЗД, още повече, че към датата на съставяне на завещанието в имота е била изградена къща, от която Станка И. Ралчева също е притежавала 1 / 3 идеална част, но тя не е описана и не фигурира изобщо в завещанието, а освен това към момента на откриване на наследството не съществува.

По изложените съображения въззивникът счита, че обжалваното решение е неправилно, настоява да бъде отменено и да се постанови друго, с което да се допусне делба между него и ответницата З. И. К. на заявения за делба апартамент при определените в Закона за наследството квоти. Претендира присъждане на разноските за двете инстанции.

В писмен отговор, подаден в срока по чл. 263, ал. 1 ГПК чрез процесуален представител, въззиваемата З. И. К. оспорва жалбата; счита, че решението е правилно и настоява да бъде потвърдено, ведно с присъждане на сторените разноски.

В жалбата и в отговора не са направени искания за събиране на доказателства във въззивното производство.

Въззивната жалба е редовна и допустима и следва да бъде приета за разглеждане в открито съдебно заседание.

Водим от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА ЗА РАЗГЛЕЖДАНЕ, подадената от И. Д. И. от гр. Варна чрез процесуален представител, въззивна жалба срещу Решение № 3764/20.11.2023

год., постановено по гр. дело № **20223110116931** по описа на РС-Варна за 2022 год.;

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на **25.03.2024 год. от 13, 30 часа**, за която дата и час да се призоват страните чрез процесуалните им представители (чл. 39, ал. 1 ГПК) ведно с връчване на препис от настоящото определение.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____